

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

21 פברואר 2021

תפ"ח 63918-12-18 מדינת ישראל נ' טספציון (עציר)

בפני: כב' השופט גלעד נויטל, נשיא, אב"ד

כב' השופטת טלי חיימוביץ

כב' השופטת לימור ביבי

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל - פרקליטות מחוז ת"א (פלילי) -

ע"י ב"כ עוה"ד רחלי חזן-פלדמן ורביד שיפמן

נגד

הנאשם

טספברנהן טספציון –

ע"י ב"כ עו"ד ניר אלפסה

גזר דין

(תקציר מותר בפרסום)

גזר הדין בתיק זה הוא בדלתיים סגורות ואסור בפרסום, למעט תקציר זה שהינו מותר בפרסום.

אנו אוסרים פרסום שמה של המנוחה ו/או שם אמה, או כל פרט אחר שיש בו כדי לזהות את המנוחה ו/או את אמה. כמו כן אנו אוסרים פרסום שמות העדים בגזר דין זה.

השופט גלעד נויטל, נשיא, אב"ד:

במהלך שמיעת ראיות התביעה, ולאחר שהעידה גם נפגעת העבירה – היא אם המנוחה, ולאחר הליך גישור, הצדדים ערכו הסדר טיעון, כתב האישום תוקן, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן בשנית (במ/1), והורשע בעבירות הבאות – **רצח בכוונה תחילה**, עבירה לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), ו**אינוס קטינה באלימות תוך כדי גרימת חבלה גופנית**, עבירה לפי סעיף 345(ב)(1)(3)(4) לחוק. על פי הסדר הטיעון, הצדדים הסכימו כי יוטל על הנאשם עונש מאסר עולם חובה בגין עבירת הרצח, והטיעון בעניין העונש על עבירת האינוס יהיה "טיעון פתוח", כאשר התביעה הצהירה כי עמדתה הינה לעתור לעונש המקסימום במצטבר וכן לפיצוי בסכום המקסימלי (עמ' 110 לפ' מיום 20.10.20). הצדדים טענו לעונש ביום 10.1.21, והוגשה פסיקה. **הוגשו מטעם התביעה**: הצהרת נפגעת העבירה – אם המנוחה, מיום 15.09.19 והשלמה מיום 18.11.20, **(חסוי)** בנוסף, הוגשו שני פסקי דין מעברו של הנאשם שבהם הוא הורשע בעבירות תעבורה. כמו כן, העידו מטעם התביעה לעונש שתי עדות. לא הוגשו ראיות לעונש מטעם ההגנה. **טיעון התביעה לעונש בתמצית**: התביעה עתרה לקבוע מתחם עונש הולם שנע בין 16-20 שנות מאסר, ועתרה למקם את עונשו של הנאשם בחלק העליון של המתחם, קרוב ביותר ל - 20 שנה. עוד עתרה התביעה לצבור את העונש שיוטל בגין עבירת האינוס במלואו לעונש מאסר העולם חובה בגין עבירת הרצח. בנוסף, התביעה עתרה להטיל על הנאשם את הפיצוי המקסימלי הקבוע בחוק. **טיעון ההגנה בתמצית**: לדברי הסניגור, חלקו התחתון של המתחם צריך להיות לא גבוה מאשר 10-12 שנות מאסר, כאשר יש למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון. לטענתו, צבירה של יותר ממחצית העונש תהיה החמרה ניכרת בענישה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

21 פברואר 2021

תפ"ח 63918-12-18 מדינת ישראל נ' טספציון (עציר)

אלה עובדות כתב האישום המתוקן בשנית (במ/1) שבהן הודה הנאשם (תמצית): הנאשם הינו אזרח אריתראי שהגיע לישראל בשנת 2010 כפליט. ג' הינה אזרחית אריתראית (להלן: המתלוננת), שהגיעה לישראל בשנת 2011 עם בתה הקטינה (**חסוי**).

בעקבות פחדה של המתלוננת מהנאשם, החליפה המתלוננת את מנעול הדירה וכן את המנעול של הבניין, וביקשה מהשכנים לא להכניס את הנאשם לבניין. (**חסוי**) המתלוננת הבהירה לנאשם שהיא לא מעוניינת בשום קשר עמו, ביקשה שלא יגיע לסביבתה ולא יתקרב אליה או אל בתה המנוחה.

בהמשך למתואר לעיל, ביום שישי 23.11.18 בסמוך לשעה 18:30, הגיע הנאשם למקום עבודתה של המתלוננת, ונכנס למקום המנוחה של העובדים. המתלוננת, מיד כשהבחינה בנאשם מגיע למקום, לקחה את המפתחות שלה וברחה מהמקום אל המאבטח בקניון. ביום המחרת, בשבת 24.11.18 בסמוך לשעה 16:10, הגיע הנאשם לבניין וראה שדלת הכניסה הראשית לבניין פתוחה. הנאשם נכנס לבניין, ונכנס לדירה מבלי שדפק על הדלת או ביקש את רשות הכניסה לדירה. בדירה שהתה אותה עת המנוחה לבדה. המנוחה אמרה לנאשם שהמתלוננת לא נמצאת וביקשה ממנו לצאת. הנאשם חיטט במסמכים ובתיק של המתלוננת, לקח עמו מספר מסמכים, בעוד השכנים, אשר הבחינו בנאשם, הגיעו ודרשו ממנו לצאת מהבניין. רק אז עזב הנאשם את המקום. (**חסוי**)

בהמשך למתואר לעיל, ביום ראשון, 25.11.18 בסמוך לשעה 22:30, עת חזרה המתלוננת מעבודתה, היא ראתה את הנאשם אורב וממתין לה מחוץ לבניין. המתלוננת, בפחדה מן הנאשם, נכנסה מיד לביתה ונעלה את השער. מספר דקות לאחר מכן התקשר אליה הנאשם ממכשיר הטלפון הנייד שברשותו, אך המתלוננת לא ענתה לשיחה. מספר דקות לאחר מכן התקשר הנאשם אל המתלוננת מטלפון ציבורי ממספר לא מוכר, המתלוננת ענתה לטלפון, אמרה לנאשם שיתרחק ממנה והביעה תרעומת על כך שנכנס לדירה ביום קודם לכן ללא הסכמתה. הנאשם אמר למתלוננת שהוא לא גנב שום דבר, הביע את כעסו על כך שהמתלוננת מתעלמת ממנו, ואיים על המתלוננת בכוונה להפחידה: "אל תדאגי, אני אראה לך, אל תדאגי" (להלן: שיחת הטלפון).

לאחר שיחת הטלפון גמלה בלבו של הנאשם ההחלטה לפגוע במתלוננת על ידי כך שיגרום למותה של בתה היחידה (המנוחה). על מנת להוציא את תכניתו לפועל החליט הנאשם להגיע למחרת היום לבניין, בשעות הצהריים, בסמוך לשעת חזרת המנוחה מבית הספר, ביוזעו שבשעה זו השכנים המתגוררים בבניין אמורים להימצא בעבודה וכך גם המתלוננת. בהמשך למתואר לעיל וכדי לממש את החלטתו להמית את המנוחה, הגיע הנאשם בסמוך לשעה 12:50 וצעד ליד הבניין. משהבחין שדלת הבניין נעולה, פנה הנאשם לכיוון רחוב אחר, וארב למנוחה מעל גג של בניין סמוך, במקום בו יוכל להבחין בנעשה בתוך הבניין. בסמוך לשעה 15:00 שבה המנוחה מבית הספר, נכנסה לבניין, נעלה מאחוריה את שער הכניסה ונכנסה לדירה. בסמוך לאחר מכן הבחין הנאשם ממקום מארבו כי דלת הדירה פתוחה, קפץ דרך הגג הסמוך עליו המתין למנוחה, אל מדרגות הבניין, ונכנס לדירה.

המנוחה, ששהתה אותה עת בדירה לבדה, הבחינה בנאשם, וקמה לקראתו. הנאשם דרש לדעת מדוע המתלוננת מתעלמת ממנו והאם המנוחה התקשרה למשטרה יומיים קודם לכן. בעקבות זאת התפתח דין ודברים בין הנאשם למנוחה. המנוחה השיבה שאכן התקשרה למשטרה, ובהמשך אמרה לנאשם שתתקשר שוב למשטרה אם לא יעזוב את המקום. ואז, במסגרת החלטתו להמית את המנוחה, התנפל הנאשם על המנוחה, תפס אותה בצווארה בעוד המנוחה מנסה להדוף אותו, וזרק אותה על מיטה שהייתה בסמוך. המנוחה השתוללה ונאבקה בנאשם, שרטה אותו בצווארו ובפניו, משכה בחוזקה בשרשרת שהייתה על צווארו וקרעה אותה. הנאשם אחז בחוזקה בידיה של המנוחה, (**חסוי**), ובעודה נאבקת בו, שורטת אותו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

21 פברואר 2021

תפ"ח 63918-12-18 מדינת ישראל נ' טספציון (עציר)

ומנסה לדחוף אותו, (חסוי) ובעל אותה בכח, (חסוי) בהמשך למתואר לעיל (חסוי), חנק הנאשם את המנוחה בשתי ידיו בחוזקה זמן ממושך עד אשר המנוחה חדלה להתנגד, כיסה את גופה בשמיכה ויצא מהדירה. בהמשך למעשיו, ועל מנת להבטיח את מותה של המנוחה, לקח הנאשם את מכשיר הטלפון ואת המפתחות של המנוחה, נעל את הדירה ואת הכניסה לבניין בעוד המנוחה מתבוססת בדמה, ויצא מהבניין. כשהגיעו המתלוננת והמעסיק שלה לדירה, הם מצאו את המנוחה כשהיא מוטלת במיטה, ללא רוח חיים (חסוי) והחביא את הטלפון הנייד והמפתחות של המנוחה, ואת הטלפון שלו. הנאשם הסתתר עד שנתפס יומיים לאחר מכן על ידי המשטרה. במעשיו המתוארים לעיל, גרם הנאשם למותה של המנוחה בכוונה תחילה, ואנס את המנוחה בנסיבות מחמירות.

ראיות התביעה שהוגשו לעונש: הצהרה של נפגעת העבירה (אמה של המנוחה) מחודש ספטמבר 2019 וכן השלמה מחודש נובמבר 2020, (חסוי), שני פסקי דין מעברו של הנאשם, שבהם הוא הורשע בעבירות תעבורה, ולדברי התובעת הנאשם ריצה שני מאסרים, אחד קצר, והשני של 12 חודשים. כמו כן, העידו מטעם התביעה לעונש שתי עדות: (חסוי)

ראיות ההגנה לעונש: לא הוגשו ראיות לעונש מטעם ההגנה.

הצהרת נפגעת העבירה – אם המנוחה, מיום 15.09.19 והשלמה מיום 18.11.20 (תמצית): (חסוי)

גזר דין בעברו של הנאשם מיום 9.9.14 – הנאשם הורשע בעיקר בעבירות של נהיגה כבלתי מורשה לנהיגה, בזמן פסילה, בשכרות, וללא רישיונות תקפים, ונגזרו עליו בין היתר, 12 חודשי מאסר בפועל. כמו כן הופעל, בחופף, עונש מאסר על תנאי בן 10 חודשים.

גזר דין בעברו של הנאשם מיום 28.1.14 – הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה ללא רשיון נהיגה, נהיגה ללא ביטוח ושימוש ברשיון נהיגה מזויף, ונגזרו על הנאשם בין היתר, 14 ימי מאסר בפועל.

טיעון התביעה לעונש (עמ' 114-119 לפר', תמצית): הנאשם הורשע בעבירה של רצח בכוונה תחילה ובעבירה של אינוס קטינה באלימות תוך גרימת חבלה. הוסכם בין הצדדים כי בגין עבירת הרצח יגזור על הנאשם עונש של מאסר עולם חובה, והטיעון לעונש יהיה בענין עבירת האינוס.

לדברי התובעת, יש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לעבירת האינוס, וזאת בהתאם למבחנים בפסק דין ג'אבר (ע"פ 4910/13) ובדנ"פ מזרחי (2999/16), שכן האירוע לא מוגדר רק בעניין של זמן ומקום, אלא בשאלה באילו אינטרסים מוגנים הוא פוגע. לדברי התובעת, בעניינו אומנם אירוע הוביל לאירוע, אך כל אחד מהם יש בו אינטרס מוגן שונה משמעותי וחשוב. בעבירת הרצח מדובר על קדושת החיים ושלמות הגוף, ובעבירת האינוס מדובר על אוטונומיה של הפרט על גופו.

באשר לנסיבות ביצוע העבירה, ציינה התובעת את התכנון שקדם לביצוע העבירה, והפנתה לעובדות כתב האישום המתוקן ממנו עולה כי ערב קודם למועד הרצח גמלה בליבו של הנאשם ההחלטה לקטול את חייה של המנוחה, הוא ארב לה מחוץ לבית על גג בניין סמוך, המתין עד שהיא חזרה מבית הספר, כל זאת כשהוא יודע שבשעות האלה אין אף אחד בבית וגם הבניין עצמו הוא ריק כי אנשים נמצאים בעבודה. לדברי התובעת, באשר לעבירת האינוס, אין זה מעלה או מוריד אם הוא תכנן מראש גם לאנוס את המנוחה הילדה בטרם ירצח אותה. (חסוי) הנאשם נטל את חיי בתה היחידה והותירה ערירית בעולם. באשר לסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירה, טענה התובעת כי ספק אם בית המשפט נתקל במעשה נקם כל כך

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

21 פברואר 2021

תפ"ח 63918-12-18 מדינת ישראל נ' טספציון (עציר)

אכזרי ורע, שכל כולו רוע צרוף, (חסוי), והוא החליט בקור רוח לפגוע ביקר לה מכל, ורקם תכנית זדונית לפגוע בה, פגיעה שאין לה סוף ואין לה נחמה. (חסוי) לדברי התובעת, היו פערי הכוחות בין הקורבן לבין הנאשם, כשהנאשם הוא גבר גדל גוף יחסית, בן 35 והמנוחה ילדה בת 12 ועשרה חודשים, (חסוי) באשר לניצול לרעה של כוחו ציינה התובעת שהנאשם (חסוי) ידע כיצד להיכנס לדירה, ידע שהשכנים לא נמצאים בבניין, וניצל את כל אלה כדי לבצע את תכניתו. לדברי התובעת, כל אלה יחד עם הפגיעה בערכים המוגנים, והתוצאה הסופית היא אינוס אלים שסופו מוות, רצח ילדה כמעשה נקם באמה, והמסקנה היא שבעבירת האינוס המדובר בנסיבות החמורות ביותר האפשריות.

באשר למדיניות הענישה הנהוגה, התביעה הגישה פסיקה ואבחנה אותה. לדברי התובעת, בית משפט מתייחס ואומר שנקודת המוצא לגזירת העונש הוא העונש המירבי בחוק - 20 שנות מאסר, כך שבמקרה קיצון, וברור שבעניינו מדובר במקרה קיצון, הענישה היא ענישה שנושקת לענישה המקסימלית. עוד טענה התובעת, שעבירות מין שהסתיימו ברצח הקורבן, גם שם בתי המשפט מצאו לגזור עונשים כבדים במצטבר עד כדי ענישת המקסימום. לדברי התובעת, אף אחד מפסקי הדין שהפנתה אליהם לא עסק באינוס וברצח של ילדים, אף אחד מהם לא נעשה כדי לבוא נקם ולהמיט חורבן על אדם אחר, (חסוי) בעניינו מדובר בספירה אחרת לגמרי, בספירה של רצח ילדים, כשלרצח הילדים הזה התלווה גם מעשה אינוס, ולכן התביעה סבורה שהנסיבות של האירוע שבפנינו הן חמורות יותר באופן שמצדיק לקבוע מתחם שסופו העונש המקסימלי של 20 שנות מאסר. התביעה עתרה לקבוע מתחם עונש הולם שנע בין 16-20 שנות מאסר בנסיבות התיק שבפנינו.

באשר למיקום עונשו של הנאשם בתוך המתחם, התובעת טענה כי מבחינת סעיף 40 לא לחוק, למעט הודיית הנאשם, אין נסיבה מיוחדת מקלה. לדבריה, לנאשם יש עבר פלילי, הגם שמדובר בעבירות תעבורה, ומדובר במי שכבר ריצה מאסרים. (חסוי) באשר לנסיבות חייו, התובעת טענה כי אין בידה מידע רב בעניין, אך ציינה את עדות אביו של הנאשם שלדבריה אביו של הנאשם הותיר רושם של אדם נעים הליכות והעיד שחינך את הנאשם לעבודה ולדרך ארץ ואף שילם את הוצאותיו מלוב לישראל על מנת שיבוא לעבוד. באשר להודיית הנאשם, התובעת טענה כי יש לתת לנתון זה משקל מצומצם, כיוון שעיתוי ההודיה היה בסוף פרשת התביעה, ולא נחסכו עדויותיהם של הרבה עדים ובעיקר עדותה הקשה של אם המנוחה על כל המשתמע מכך. לטענתה, במסגרת הסדר הטיעון הורד סעיף והורדו סעיפי חיקוק, וזו "ההטבה" של הנאשם בהסדר הטיעון בשל הודייתו. לטענת התובעת, לבית משפט יש תפקיד ציבורי, גם על רקע התקופה והימים שבהם אנחנו נמצאים, כשיש אלימות נגד נשים, רצח ילדים, והתביעה סבורה שראוי שבית המשפט ישלח מסר לחברה וגם לאותם אלימים בפוטנציה, בדמות ענישה קיצונית ומשמעותית. התביעה עתרה למקם את עונשו של הנאשם בחלק העליון של המתחם, הקרוב ביותר שניתן ל- 20 שנה. התביעה עתרה לצבור את העונש שיוטל על הנאשם בגין עבירת האינוס במלואו לעונש מאסר העולם חובה בגין עבירת הרצח, הפנתה לחוק ולפסיקה, ולדבריה יש לתת ביטוי עונשי לכל מעשה שבו הורשע הנאשם, כשחפיפה תחייב הנמקה. באשר לפיצוי, התביעה עתרה, לאור עבירות הרצח והאנוס האכזרי, להטיל על הנאשם את הפיצוי המקסימלי שבחוק, וציינה כי היעדר יכולת כלכלית אינה אמורה להיות סיבה שלא להשית עליו סכום זה. (חסוי)

טיעון ההגנה לעונש (עמ' 119-121 לפר', תמצית): לדברי הסניגור, דברי אם המנוחה בהצהרות נפגעת העבירה נכתבו מליבה של אם המנוחה ונכנסו גם ללב ההגנה, והדברים אינם במחלוקת. ההגנה לא היתה צריכה עדי אופי על מנת לשער את הנזק הנפשי שיכול להיגרם כתוצאה מקיפוח חייה של קטינה צעירה שלא מלאו לה 13 שנים. לדברי הסניגור, הנאשם נטל אחריות על עבירות הרצח והאנוס, והנאשם ישלם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

21 פברואר 2021

תפ"ח 63918-12-18 מדינת ישראל נ' טספציון (עציר)

באופן ממשי על פשעיו החמורים מחיר כבד כפי שהחוק והפסיקה מחייבים. אין מחלוקת בדבר הפגיעות שהנאשם הסב הן לנפגעת העבירה וכמובן הנזק הבלתי הפיך עקב מותה של הקטינה עצמה. יחד עם זאת, הנאשם ישלח למאסר עולם חובה, והדברים מדברים בעד עצמם. בנוסף, צפוי להיגזר על הנאשם גם פיצוי. לטענת הסניגור, מאסר העולם כולל בתוכו חלק ניכר מכל הדברים המרגשים שנכתבו בהצהרת נפגעת העבירה.

לדברי הסניגור, לא ניתן לנתק את כל המעשה ואת כל הפעולות שבוצעו עובר להגעה לדירה שבה התגוררו המנוחה ואמה, כאשר כל ההכנות הללו נועדו על מנת לבצע את אותה עבירת רצח שעליה הוא נותן את הדין. ההמתנה, הויכוח, התקיפה ומעשה החניקה שמתאר כתב האישום מדברים על עבירת הרצח. (חסוי) באשר למתחם העונש ההולם, הסניגור הפנה לפסיקה. לדברי הסניגור, בעניינו, מדובר ברף של המעשים שנחשבים חמורים, אך מדובר במעשה בודד של אונס שנבלע בתוך מאסר העולם, ולא ניתן לצפות שהמתחם יתחיל ויסתיים כפי שמבקשת התביעה. לדבריו, הודיית הנאשם היתה בעיצומה של פרשת התביעה, ולא בסיומה. הסניגור הפנה לפסיקה שניתנה לאחרונה, שם הודיית המערער התקבלה בשלב הערעור, והעונש הופחת. לטענתו, הודייה של נאשם בתיק כל כך חמור ובנסיבות שבהן הנאשם מקבל על עצמו מאסר עולם, היא נדירה. באשר לעברו הפלילי של הנאשם, הסניגור טען שמדובר בעבר פלילי זניח, ומדובר בעבירות תעבורה ולא אלימות.

הסניגור הדגיש כי העונש בגין עבירת האינוס יצטרף לעונש של מאסר עולם חובה, ולמעשה תהיה שלילת חירות משמעותית וממושכת, המחייבת למקם את עונשו של הנאשם ברף הכמעט תחתון של המתחם שבית המשפט יקבע בגין עבירת האינוס. באשר לשאלת ההצטברות או החפיפה של העונשים, הסניגור הגיש פסיקה, וטען שעל פי הפסיקה הודייה והבעת חרטה הם שיקול שבעטיו ייטה בית המשפט לחפוף עונשים למאסר העולם שנפסק, וככל שיש זיקה הדוקה יותר בין העבירות תהיה נטייה לחפיפה, כשבעניינו יש זיקה בין עבירת הבעילה לעבירת הרצח, כאמור בכתב האישום.

לדברי הסניגור, חלקו התחתון של המתחם צריך להיות לא גבוה מאשר 10-12 שנות מאסר, כאשר יש למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון. לטענתו, צבירה של יותר ממחצית העונש תהיה החמרה ניכרת. באשר לגובה הפיצוי שיוטל על הנאשם, הסניגור טען כי הנאשם נעדר תמיכה בכלא, ואביו לא מכניס לו קנטינות. בנוסף, לטענת הסניגור, יש לקחת בחשבון גם בקביעת גובה הפיצוי את הודיית הנאשם, הבעת החרטה ולקיימת האחריות, ויש בהם כדי להפחית באופן מסוים את גובה הפיצוי שייגזר על הנאשם.

הנאשם אמר בבית המשפט (עמ' 121 לפר'): אין לו מה להוסיף.

דיון וגזירת העונש:

הנאשם הודה והורשע בעבירת רצח בכוונה תחילה, ובעבירת אינוס קטינה באלמות תוך כדי גרימת חבלה גופנית. על פי הסדר הטיעון, הצדדים הסכימו כי יוטל על הנאשם עונש מאסר עולם חובה בגין עבירת הרצח, כמצוות המחוקק, והטיעון בעניין עבירת האינוס יהיה "טיעון פתוח". יש להחליט אפוא תחילה מהו העונש הראוי שיש להטיל על הנאשם בגין עבירת האינוס, ולאחר מכן להחליט האם לצבור או לחפוף עונש זה, כולו או חלקו, לעונש מאסר העולם חובה שיוטל על הנאשם. אקבע להלן מתחם עונש הולם לעבירת האינוס שביצע הנאשם, וזאת – בהתאם לעקרון המנחה בענישה - ההלימה, ובהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה [סעי' 40ב, 40ג, 40ט, 40יג לחוק העונשין].

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

21 פברואר 2021

תפ"ח 63918-12-18 מדינת ישראל נ' טספציון (עציר)

קביעת מתחם העונש ההולם:

הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע עבירת האינוס שביצע הנאשם: התכלית העומדת בבסיס הענישה על ביצוע עבירות מין בקטינים (המנוחה היתה בת כ- 13 שנה במועד העבירות) היא ההגנה על כבוד האדם, האוטונומיה של האדם וזכותו על גופו, שמירה על שלמות גופו של אדם, בטחונו, והגנה מפני פגיעה בו, ההגנה על זכותו של אדם שלא ייעשה בגופו שימוש בניגוד לרצונו וזכותו של אדם לצנעת גופו. בית המשפט העליון אמר דעתו, פעמים רבות, שעבירות מין המתבצעות באדם בניגוד לרצונו החופשי, חומרתן רבה, וכך נקבע בהקשר זה ע"י בית המשפט העליון:

"על החומרה שיש בעבירות מין, לא כל שכן כאשר הן מבוצעות בקרבן קטין או קטינה, דומה כי אין צורך להכביר מילים. חילול כבוד האדם של הקרבן, ניצול התמימות האמון, חוסר האונים ואי היכולת להתנגד באופן משמעותי שמאפיינים פעמים רבות קרבנות עבירה קטינים...הגנה על שלומם של קטינים, על שלמות גופם ונפשם הינה אינטרס חברתי מוגן על ידי דיני העונשין...על העונש לשקף את הסלידה מן המעשים, את הוקעתם, ולשלוח מסר מרתיע לעברייני שעניינו נידון ולציבור העבריינים בכוח" (ע"פ 6690/07 פלוני, מיום 10.3.08, בסע' 6 לפסה"ד, ראו גם: ע"פ 1859/20 פלוני, מיום 23.12.20, בסע' 8 לפסה"ד).

וכן:

"...ניצול תמימותם של ילדים קטנים לצורך סיפוק מיני, מעמיד את תאוות הפוגע במרכז בבחינת 'אני ואפסי עוד'. בתי המשפט מבקשים לשמש מגן וצינה לקטינים חסרי ישע, ולפיכך נוהגים ביד קשה עם עבריינים המנצלים אותם ופוגעים בנפשם הרגישה" (ע"פ 5386/19 פלוני, מיום 15.6.20, בסע' 13 לפסה"ד).

מידת הפגיעה בערכים החברתיים: על פי המתואר בכתב האישום המתוקן בשנית **במ/1** (תמצית), הנאשם ארב למנוחה, קטינה כבת 12 ועשרה חודשים, ונכנס לביתה בעת ששהתה בו לבדה. הנאשם התנפל על המנוחה, תפס אותה בצווארה, (חסוי) הוא חנק את המנוחה בשתי ידי זמן ממושך עד שהמנוחה חדלה להתנגד, כיסה את גופה בשמיכה ויצא מהדירה. **מידת הפגיעה בערכים החברתיים היא אפוא משמעותית וקשה מאוד.**

נסיבות הקשורות בביצוע עבירת האינוס [סע' 40ט(א) לחוק] (יודגש שלא תפורט להלן התייחסות קונקרטית לנסיבות הקשורות בביצוע עבירת הרצח, וזאת בשל הסכמת הצדדים, במסגרת הסדר הטיעון, לגזור על הנאשם, בגין עבירה זו, עונש מאסר עולם חובה כמצוות המחוקק):

התכנון שקדם לביצוע העבירה [סע' 40ט(א)(1) לחוק] – כמפורט בכתב האישום המתוקן בשנית **(במ/1)**, (תמצית): גמלה בלבו של הנאשם ההחלטה לפגוע במתלוננת על ידי כך שיגרום למותה של בתה היחידה (המנוחה). על מנת להוציא את תכניתו לפועל החליט הנאשם להגיע לבניין, בשעות הצהריים, בסמוך לשעת חזרת המנוחה מבית הספר, ביוזעו שבשעה זו השכנים המתגוררים בבניין אמורים להימצא בעבודה וכך גם המתלוננת. משהבחין שדלת הבניין נעולה, הנאשם ארב למנוחה מעל גג של בניין סמוך, במקום בו יוכל להבחין בנעשה בתוך הבניין. כשהמנוחה שבה מבית הספר הנאשם הבחין ממקום מארבו כי דלת הדירה פתוחה, ונכנס לדירה. במסגרת החלטתו להמית את המנוחה, הנאשם התנפל על המנוחה, והכל כפי שפורט לעיל. עובדות אלה מלמדות בעליל על תכנון מוקדם ואכזרי ע"י הנאשם, של ביצוע העבירות הקשות שביצע הנאשם במנוחה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

21 פברואר 2021

תפ"ח 63918-12-18 מדינת ישראל נ' טספציון (עציר)

הנזק שנגרם מביצוע העבירות [סעי' 40ט(א)(4) לחוק] – כמפורט בכתב האישום המתוקן בשנית (במ/1) ולעיל – הנאשם בעל את המנוחה בכח, (חסוי) (ובהמשך כאמור הנאשם גרם למות המנוחה בכוונה תחילה). הנזק בגין עבירת אינוס הקטינה באלימות תוך כדי גרימת חבלה גופנית – ברור. למתלוננת – אם המנוחה, נגרם נזק עצום – כעולה גם מתצהירי נפגעת העבירות (מיום 15.9.19 ומיום 18.11.20) שפורטו לעיל, (חסוי) ולא אחזור על הדברים, אלא בתמצית: (חסוי)

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה [סעי' 40ט(א)(5) לחוק] – כמפורט בכתב האישום המתוקן בשנית (במ/1) (תמצית): המתלוננת אמרה לנאשם שיתרחק ממנה והביעה תרעומת על כך שנכנס לדירה יום קודם לכן ללא הסכמתה. הנאשם הביע את כעסו על כך שהמתלוננת מתעלמת ממנו, ואיים על המתלוננת: "אל תדאגי, אני אראה לך, אל תדאגי".

האכזריות, האלימות, וההתעללות של הנאשם בנפגע העבירה או ניצולו [סעי' 40ט(א)(10) לחוק] – הנאשם ביצע את העבירה תוך שימוש באלימות ובאכזריות רבה. (חסוי)

הניצול לרעה של כוחו ומעמדו של הנאשם או של יחסיו עם נפגעת העבירה [סעי' 40ט(א)(11) לחוק] – הנאשם, (חסוי) ניצל את היכרותו עם דירת המגורים, ואת אורח החיים בבניין, על מנת לתכנן את מעשה העבירה – כך הוא הגיע לבניין בשעות הצהריים, בסמוך לשעת חזרת המנוחה מבית הספר, ביוזעו שבשעה זו השכנים המתגוררים בבניין אמורים להימצא בעבודה וכך גם המתלוננת. משהבחין שדלת הבניין נעולה, פנה הנאשם לכיוון רחוב אחר, וארב למנוחה מעל גג של בניין סמוך, במקום בו יוכל להבחין בנעשה בתוך הבניין. בסמוך לאחר שהבחין הנאשם שהמנוחה שבה מבית הספר, הבחין הנאשם ממקום מארבו כי דלת הדירה פתוחה, קפץ דרך הגג הסמוך אל מדרגות הבניין, ונכנס לדירה. בנוסף, ניצל הנאשם את היותו איש מבוגר, שהמנוחה הכירה, על מנת לפגוע בה, והיא רק כבת 12 שנים ועשרה חודשים.

נסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירה [סעי' 40יב לחוק]: א. **פער הגילאים**: המתלוננת הקטינה היתה בת כ- 12 שנים ועשרה חודשים, והנאשם היה כבן 34 שנה; ב. **הנאשם הורשע בעבירה (האינוס) שבוצעה בנסיבות מחמירות** – העונש הקבוע בצידה הוא עד 20 שעות מאסר. ג. **הפגיעה האנושה של הנאשם במתלוננת-אם המנוחה, בכך שאנס ורצח את בתה היחידה**.

מדיניות הענישה הנהוגה – בהתייחס לעבירת אינוס קטינה באלימות תוך גרימת חבלה:

להלן תפורט פסיקה של בית המשפט העליון, שממנה ניתן להקיש למידת הענישה בתיק זה, תוך השוואה ואבחנה הן לנסיבות העבירה שביצע הנאשם, והן לנסיבותיו של הנאשם עצמו (מתוך כל פסק דין יובאו להלן כמה מהנסיבות העיקריות שבו, שמהן ניתן להשוות ולבחון את מידת הענישה בתיק זה):

- ע"פ 10033/17 שאכר (מיום 11.12.19) – נגזרו על המערער, בין היתר, **מאסר עולם ועוד 20 שנות מאסר בפועל, מתוכן 15 שנה במצטבר**; המערער הורשע, לאחר הליך הוכחות, בעבירות של רצח בכוונה תחילה, אינוס תוך גרימת חבלה ותוך התעללות, ומעשה סדום תוך גרימת חבלה והתעללות של צעירה כבת 20 שנה. המנוחה צעדה רגלית לכיוון ביתה. המערער הבחין בה, גרר אותה אל סבך שיחים המצוי באתר בניה, שם בעל המערער את המנוחה באמצעות החדרת איבר מינו או חפץ אחר לאיבר מינה, וביצע בה מעשה סדום בכך שהחדיר את איבר מינו או חפץ אחר לפי הטבעת שלה, כל זאת בניגוד לרצונה בעודה נאבקה בו. בנוסף לכך, הוא נשך את שתי פטמותיה. בשלב כלשהו החל המערער לחנוק את המנוחה בכוונה לגרום למותה, לחץ על צווארה באמצעות ידיו או באמצעות חפץ אחר, עד אשר היא נפחה את נשמתה. לאחר מכן נמלט המערער מהמקום. חקירת המקרה נקלעה למבוי סתום. בחלוף

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

21 פברואר 2021

תפ"ח 63918-12-18 מדינת ישראל נ' טספציון (עציר)

כתשע שנים, דגימת DNA שניטלה מהמערער בשל מעורבותו באירוע אלימות הובילה לפתיחה בחקירה נגדו.

• ע"פ 1900/18 ילמה (מיום 6.10.19) – בית המשפט המחוזי גזר על המערער, בין היתר, **מאסר עולם** בגין עבירת הרצח ובגין עבירת האינוס **15 שנות מאסר בפועל במצטבר** לעונש מאסר העולם. בנוסף, הופעל מאסר על תנאי של שנה בגין הרשעה קודמת, במצטבר. **בית המשפט העליון הורה על חפיפה של 3 שנים מתוך העונש שהושת על המערער בגין מעשה האינוס**; המערער הורשע, לאחר הליך הוכחות, בעבירות של רצח בכוונת תחילה ואינוס (וזוכה מעבירת מעשה סדום). המנוחה אשר גרה בסמיכות למערער, הגיעה יחד עמו לדירתו לאחר שפגשה בו באקראי. בדירה תקף המערער את המנוחה וגרם לה לחבלות רבות. המערער אנס אותה. בנוסף, המערער חנק את המנוחה, דקר אותה פעמים רבות, וגרם לה חבלות קטלניות, כל זאת בכוונה להמיתה. בשלב מסוים, לאחר מותה של המנוחה ובעוד גופתה מוטלת על רצפת הדירה, אפשר המערער לכלבתו להשחית את פניה. למחרת היום, ניסה המערער להעלים את גופתה. לשם כך רכש מסור עלים חשמלי, ניסה לבתר את הגופה ולהכניסה למקרר אך ניסיונותיו אלו לא צלחו. למערער עבר פלילי כבד, גם בעבירות אלימות. בית המשפט העליון קבע כי יש להתחשב בזיקה מסוימת הקיימת בין האלימות שנלוותה לשתי העבירות, ומבלי שיש בכך כדי להפחית מחומרתם של אותם מעשים, מצא לנכון להורות ולו על חפיפה מסוימת של העונשים שהוטלו על המערער, כך ש- 3 שנים מתוך העונש שהושת על המערער בגין מעשה האינוס, יישא המערער בחופף למאסר העולם שהושת עליו בגין מעשה הרצח.

• תפ"ח (י-ס) 28279-11-14 נחמני (מיום 29.4.19) – בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם, בין היתר, מאסר עולם חובה, ו- **16 שנות מאסר בפועל במצטבר**; הנאשם הורשע, לאחר הליך הוכחות, בעבירת רצח בכוונה תחילה ובעבירת מעשה סדום (הנאשם זוכה מחמת הספק מעבירת אינוס). על פי הכרעת הדין, הסיע הנאשם בלילה ברכבו את המנוחה בת ה-17 והוביל אותה, בניגוד לרצונה ובעל כורחה, ליער. הוא הפשיט אותה מבגדיה, כפת את גופה, ביצע בה מעשה סדום, בעודה נאבקת עמו, אגב גרימת פגיעות קשות; בהמשך רצח אותה בכך שרוצץ את גולגולתה באמצעות חפץ קשה, שעה שהייתה כפופה וחסרת אונים. זהות הנאשם נתגלתה רק כ-16 שנים לאחר המקרה, בעקבות דגימות DNA. ערעור שהוגש לביהמ"ש העליון, תלוי ועומד.

• ע"פ 7838/16 מנטסנוט (מיום 25.4.18) - נגזרו על המערער, בין היתר, **11 שנות מאסר בפועל**; המערער הורשע, לאחר הליך הוכחות, בעבירות אינוס ומעשים מגונים בקטינה מתחת לגיל 16 ובהתפרצות למקום מגורים. המערער, בהיותו בן 30, התפרץ לבית הקטינה בת התשע ומשפחתה המתגוררים בשכונת אליו, בשעת לילה וכאשר הם ישנו. המערער נכנס למיטת הקטינה, וחרף התנגדותה המילולית הוא ביצע בה מעשים מגונים ואנס אותה. רק מששמע רעשים בבית, הוא שב לביתו. בית המשפט שקל **לקולא** את קשיי המערער, ובפרט מצבו הנפשי – מחלת הסכיזופרניה בה הוא לוקה, אשר בגינה הוא היה מאושפז במוסדות סגורים. המערער נעדר עבר פלילי רלוונטי והוא אב לשלושה ילדים.

• ע"פ 3479/14 פלוני (מיום 23.7.15) – נגזרו על המערער, בין היתר, **10 שנות מאסר בפועל**; המערער הורשע, לאחר הליך הוכחות, בעבירה של מעשה סדום בקטין ובעבירה של כניסה ושהייה בישראל שלא כדין. המערער גר בסמוך לעיר חברון, ונכנס לישראל ושהה בה שלא כדין. באותו יום, שיחק המתלונן, קטין הסובל מאיחור התפתחותי, עם חבריו במגרש כדורגל. המערער פיתה אותו שיבוא לקחת את הכדור, ואז תפס אותו ולקח אותו למחסן בקרבת מקום. שם, הוריד המערער למתלונן את מכנסיו ותחתוניו; הפשיל את מכנסיו שלו; מרח שמן על איבר מינו ועל ישבנו של המתלונן; והחדיר את איבר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

21 פברואר 2021

תפ"ח 63918-12-18 מדינת ישראל נ' טספציון (עציר)

מינו לישבנו של המתלונן. זאת, בעוד הוא גורם למתלונן כאב רב ומתעלם מבכיו וצעקותיו. לאחר מכן הפיל המערער את המתלונן על המדרגות לכניסה למקום והותירו במקום כשהוא בוכה ומדמם מישבנו. כתוצאה ממעשי המערער, נגרמו למתלונן קרעים בפי הטבעת.

• ע"פ 6986/13 **אוחיון** (מיום 25.6.15) - בית המשפט המחוזי גזר על המערער, בין היתר, 14 שנות מאסר בפועל, ובית המשפט העליון הפחית את עונשו ל- **11 שנות מאסר בפועל**; המערער הורשע, לאחר הליך הוכחות, בעבירות הבאות: חטיפה לשם ביצוע עבירות מין, כליאת שווא, אינוס, מעשה סדום, שימוש ברכב ללא רשות, נהיגה ללא רישיון נהיגה ונהיגה ללא ביטוח. בית המשפט העליון זיכה אותה מעבירת החטיפה לשם ביצוע עבירות מין, ולכן הפחית 3 שנות מאסר. המערער, בן 22 שנים בליל האירוע, נסע ברכב ופגש בקטינה, בת 14.5 בליל האירוע, שהלכה אותה עת לבדה בדרך לביתה. המערער, אשר הכיר את ש', הציע לה להסיעה לביתה. בנסותה לצאת מן הרכב משך המערער בכוח בזרועה, יצא מן הרכב ודחף אותה אל תוך הרכב, נעל את דלתות הרכב ונסע מהמקום, תוך שהוא מתעלם מצעקותיה ובקשותיה שיאפשר לה לצאת מהרכב. בהמשך עצר את הרכב להטיל מימיו, בהותירו את ש' ברכב הנעול. במקום עבר באקראי הקטין א.ד. בעת ששוחחו השניים צעקה ש' ודפקה על חלון הרכב. המערער שב אל הרכב ונסע מן המקום במהירות. א.ד נפל ונפצע בידו. בהמשך עצר המערער את הרכב. בשלב זה החל המערער למצוץ בחוזקה את צווארה של ש' עד שהותיר בו סימנים כחולים-אדומים, הרים את חולצתה, נגע בבטנה, הכניס את ידו למכנסיה ונגע באיבר מינה. לאחר שניסה ולא הצליח להוריד את חזייתה, הפשיט בכוח את מכנסיה ותחתוניה ופשט את מכנסיו ותחתוניו ואנס אותה ארוכות, ואף החדיר את אצבעותיו לפי הטבעת שלה. כל אותה עת התנגדה ש' למעשים, צעקה, בכתה, אמרה למערער ש"יעוף ממנה", ניסתה לשכנעו לחדול משום שהיא "כמו אחותו הקטנה", ניסתה להדוף אותו מעל גופה, ואף הכתה ובעטה בו אך ללא הועיל. לאחר שבא על סיפוקו ושב לכיסא הנהג אמרה לו ש' שברצונה להתפנות. תחילה סירב ובהמשך התרצה ופתח את נעילת דלתות הרכב. ש' הכתה את המערער באזור חלציו ונמלטה מן הרכב בריצה. הנאשם צעיר בן 22 שנה, שעברו הפלילי אינו מכביד, והוא אב לילדה בת שלוש.

• ע"פ 2361/10 **פלוגי** (מיום 2.3.11) – בית המשפט המחוזי גזר על המערער, בין היתר, 15 שנות מאסר בפועל, בצירוף שני עונשי מאסר על תנאי, וכן הופעל במצטבר עונש מאסר על תנאי בן חודשיים. בית המשפט העליון החמיר בעונשו, וגזר עליו **17 שנות מאסר בפועל**; המערער הורשע, על פי הודייתו, בעבירות של אינוס בנסיבות מחמירות, בשני מעשי סדום בנסיבות אינוס ובמעשים מגונים בנסיבות אינוס (מקרים רבים). המתלוננת, שהיתה בעת ביצוע המעשים בת 12.5, פגשה במערער שביקש את עזרתה בנשיאת שקיות. כשהגיעו לחורשה מבודדת אמר המערער למתלוננת כי בכוונתו לקיים עימה יחסי מין. המערער הכה אותה ואיים עליה כי אם תצחק או תתנגד – ידקור אותה וירצח את בני משפחתה המוכרים לו. המערער חשף את איבר מינו וביקש מהמתלוננת ללטפו, אולם היא סירבה. בהמשך, הורה לה למצוץ את איבר מינו והחדירו לפיה. המתלוננת, שחששה ממנו, צייתה לו. לאחר מכן, הורה המערער למתלוננת לשכב על בטנה, נישק את עכוזה, מישש אותו והחדיר את איבר מינו לפי הטבעת שלה, תוך שהיא בוכה מכאבים ונאנקת. בהמשך, הורה לה לשכב על גבה, החדיר את איבר מינו לאיבר מינה ולאחר מכן אונן בפניה עד שהגיע לפורקן והחדיר את איבר מינו אל איבר מינה בשנית, למשך מספר דקות. בשלב זה עזב המערער את המקום והורה למתלוננת להישאר שם עוד מספר דקות. כתוצאה מהמעשים, נגרמו למתלוננת פצעים וקרע בפי הטבעת, המטומה וקרע בקרום הבתולין, שריטות על לחיה, בגב כף ידה ובעכוזה. המערער היה מתחת לגיל 21 בעת ביצוע העבירות. בגזר דינו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

21 פברואר 2021

תפ"ח 63918-12-18 מדינת ישראל נ' טספציון (עציר)

בית המשפט התייחס גם להתרשמותם השלילית של הגורמים המקצועיים מן המערער, ולעברו הפלילי של המערער, הכולל עבירת הצתה ועבירות סמים. מנגד התחשב בית המשפט גם בנסיבות חייו הקשות של המערער, הודאתו וגילו הצעיר. רמת מסוכנותו של המערער, הוערכה כגבוהה לטווח ארוך.

• ע"פ 9933/03 פלוני (מיום 22.6.06) – נגזרו על המערער, בין היתר, **18 שנות מאסר בפועל**, וכן הופעל, במצטבר, עונש מאסר על תנאי בן 18 חודשים; המערער הורשע, לאחר הליך הוכחות, בביצוע של מספר עבירות מין בקטינה. המערער פגש בקטינה ברחוב, גרר אותה בכוח לגינה, הורה לקטינה לפשוט את בגדיה התחתונים, החדיר את איבר מינה לפיה, ואחר כך גם לאיבר מינה ולפי הטבעת שלה, תוך שהוא גורם לה פצעי קרע באיברי המין וכן דימומים תת-עוריים ושריטות בכל חלקי גופה. לאחר שביצע המערער את זממו, הוא נטל מהקטינה טלפון שהיה ברשותה, והורה לה להישאר במקום ולא לזוז במשך מספר דקות. למערער עבר פלילי בעבירות רכוש (שוד, גניבה והונאה בכרטיס חיוב), עבירות אלימות ועבירות מין (מעשים מגונים) ובגין עבירות המין נגזרו עליו, בין היתר, שנתיים וחצי מאסר בפועל. הנאשם צעיר.

על כן: לאור המידע, רכיבי מתחם העונש ההולם והשיקולים דלעיל, העבירה בה הורשע הנאשם - אינוס קטינה באלימות תוך כדי גרימת חבלה גופנית, ומעשיו של הנאשם המתוארים בכתב האישום המתוקן בשנית (במ/1) בנסיבות הקונקרטיות של תיק זה – **אינוס (חסוי) נערה בת כ – 13 שנה בלבד, באלימות קשה, תוך שחיכה לשעת כושר כשהיא לבדה בדירה, וזאת בעקבות כעסו ומתוך תחושת הנקם שלו כלפי אמה של המנוחה, (חסוי) (האיום כשאמר למתלוננת ש"יראה" לה), ובהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה, מתחם העונש ההולם הינו אפוא בין 15-19 שנות מאסר בפועל.**

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות [סעי' 40א לחוק] –

הפגיעה של העונש בנאשם [סעי' 40א(1) לחוק] – הנאשם הינו אזרח אריתראי, כבן 34, שהגיע לישראל בשנת 2010 כפליט, ותקופת המאסר הממושכת מאד שתוטל עליו תפגע בו מטבע הדברים.

נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו [סעי' 40א(4) לחוק] – הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון, ובכך חסך טרחה וזמן. הודייתו והרשעתו היו בעיצומה של פרשת התביעה, ולאחר שהעידו עדים, ביניהם כבר העידה המתלוננת – היא אם המנוחה.

עברו הפלילי של הנאשם [סעי' 40א(11) לחוק] – לנאשם עבר פלילי בעבירות תעבורה כפי שפורט לעיל, ובגזר דין בעניינו של הנאשם מיום 9.9.14 – נגזרו על הנאשם, בין היתר, 12 חודשי מאסר בפועל. כמו כן הופעל, בחופף, עונש מאסר על תנאי בן 10 חודשים.

אי חריגה ממתחם העונש ההולם: בנסיבות תיק זה, לא מצאתי הצדקה לחרוג ממתחם העונש ההולם לחומרא [סעי' 40ה לחוק] או לקולא [סעי' 40ד לחוק].

הרתעה: בענישה שתוטל על הנאשם, בנוסף לשיקולים דלעיל, יש גם צורך ממשי להרתיע עבריינים פוטנציאליים לבל יעברו עבירות מסוג העבירות שביצע הנאשם [סעי' 40א לחוק], וכן יש להרתיע את הנאשם עצמו מלבצע בעתיד עבירות מסוג העבירות שביצע [סעי' 40א לחוק]. לעניין רכיב ההרתעה בענישה בהתייחס לעבירת האינוס שביצע הנאשם, התייחס בית המשפט העליון, באומרו:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

21 פברואר 2021

תפ"ח 63918-12-18 מדינת ישראל נ' טספציון (עציר)

"...זה שנים רבות חוזר ועומד בית משפט זה על הצורך להחמיר בענישתם של עברייני מין, ובפרט ביחס לאלו שקורבנותיהם הם קטינים. זאת, כדי שעונשם יהלום את חומרת מעשיהם וכן כדי ליצור הרתעה. פסיקה זו אף עולה בקנה אחד עם רצון המחוקק המתבטא בסעיפים הרלוונטיים בחוק העונשין... החמרת הענישה בעבירות מין, ובפרט באלו המבוצעות כלפי קטינים, נושאת עמה מסר לפיו החברה מוקיעה מתוכה את מי שרואה אדם אחר ככלי לסיפוק יצריו..." (ע"פ 8153/19 פלוני, מיום 20.10.20, בסעי' 46 לפסה"ד, וראו גם: ע"פ 252/16 פלוני, מיום 21.12.17, בסעי' 34 לפסה"ד).

אציין: לעניין עבירת האינוס עבירות שביצע הנאשם קבוע עונש מזערי בסעי' 355 לחוק העונשין, לפיו, ככלל לא יפחת העונש מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה. בית המשפט העליון קבע: "...כאשר נקבע בחוק עונש מזערי לעבירה, מוסמך בית המשפט להטילו כולו על דרך של מאסר על תנאי, מאסר בפועל או שילובם של השניים" (ע"פ 1079/16 נחמן, מיום 1.8.16, בס' 18 לפסה"ד), ועוד נקבע באותו הקשר: "...העונש המינימאלי כולל הן את רכיב המאסר בפועל והן את רכיב המאסר על תנאי" (ע"פ 4528/13 מוחמד, מיום 22.9.14, בסעי' 23 לפסה"ד).

הטלת העונש בגין עבירת האינוס במצטבר או בחפיפה חלקית לעונש מאסר העולם חובה:

בטרם נגזור את דינו של הנאשם, עלינו גם לבחון האם ראוי בנסיבות המקרה, ובהתחשב בשיקולים הרלוונטיים, לגזור על הנאשם בגין עבירת אינוס הקטינה באלימות תוך כדי גרימת חבלה גופנית עונש מאסר שכולו לריצוי במצטבר לעונש מאסר העולם חובה שיוטל עליו בגין עבירת הרצח, או שמא ראוי לחפוף חלק מהעונש שייגזר עליו בגין עבירת האינוס (יזכר כי גם ההגנה לא טענה שיש לחפוף את מלוא העונש). בעניין זה, אפנה לדברי בית המשפט העליון בע"פ 1900/18 ילמה, מיום 6.10.19, שהובא לעיל, כשהדברים שנכתבו שם, נכונים גם לעניינו:

"...נקבע זה מכבר בבית משפט זה כי ניתן להרשיע נאשם הן בביצוע אונס בנסיבות מחמירות והן בביצוע עבירות אלימות, גם כאשר עבירות האלימות נעשו בהקשר של עבירת האונס עצמו... אין המדובר אפוא ב"החמרה כפולה" בשל אותם מעשים, אלא בעונש הולם עבור כל עבירה בנפרד – עבירה של רצח ועבירה של אינוס תוך גרימת חבלה גופנית או נפשית. העובדה כי הנאשם רצח את המנוחה ונענש על כך, אין בה כדי להפחית מחומרת מעשה האונס האלים שביצע עבור הרצח... באשר לשאלת חפיפת העונשים או הטלתם במצטבר. לפי מצוות סעיף 40 לחוק העונשין ועל פי פסיקת בית משפט זה, בהתאם לעיקרון ההלימה, בשלב גזירת דינו של עבריין, על בית המשפט לתת ביטוי עונשי לכל מעשה שבו הוא הורשע. על כן, הוראה לפיה העונשים ירוצו במצטבר היא הכלל, והחלטה על חפיפת העונשים, במיוחד כאשר מדובר בענישה בגין עבירת רצח ועבירה נוספת, היא זו המצריכה הנמקה מיוחדת... יש לתת את הדעת לשני שיקולים מרכזיים. השיקול הראשון – זיקתן של העבירות בהן הורשע הנאשם, כאשר זיקה חזקה עשויה להצדיק חפיפת העונשים. השיקול השני – מהותן וחומרתן של העבירות... הרשעה של עבריין בעבירות חמורות, בעבירות שבוצעו בנסיבות קשות או בברוטאליות, או בעבירות הפוגעות באינטרסים היקרים לנו כחברה, בדגש על עבירות אלימות בכלל ועבירת רצח בפרט, עשויה להצדיק ענישה מצטברת... בנוסף לשיקולים אלו, בית המשפט רשאי להתחשב גם בנסיבותיו האישיות של נאשם, לרבות גילו, היעדר עבר פלילי,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

21 פברואר 2021

תפ"ח 63918-12-18 מדינת ישראל נ' טספציון (עציר)

והאם הודה במעשים או הביע עליהם חרטה...העבירות בהן הורשע המערער הן מהחמורות שבספר החוקים, ומעשיו ברוטאליים עד כדי כך שהדמיון מתקשה לתפסם. לאחר שהמערער אנס את המנוחה באלימות קשה, הוא רצח אותה... ההתעללות במנוחה לפני ואחרי מותה הייתה כה מזעזעת...מעשיו של המערער, בכל אחת מהעבירות, חמורים עד מאוד. אין במעשיו כדי להצדיק הקלה משמעותית בעונשו שעה שמדובר במעשים חמורים אשר אינם מתלכדים זה עם זה. זאת ועוד, יש אף ליתן משקל לערכים המוגנים השונים העומדים ביסוד כל אחת מהעבירות" (ע"פ 1900/18 ילמה, מיום 6.10.19, בסע' 14-17 לפסה"ד).

ובהמשך הדברים באותה פרשה:

"חרף האמור, יש להתחשב בזיקה מסוימת הקיימת בין האלימות שנלוותה לשתי העבירות. זאת בשים לב לכך שאותם מעשי אלימות אשר גרמו למותה של המנוחה, ביניהם השימוש בסכין, יוחסו למערער גם בעבירת הרצח וגם במסגרת הנסיבות המחמירות שנלוו לעבירת האינוס. כך בית המשפט גם ייחס את סימני המאבק שנמצאו על גופתה של המנוחה ל"פצעי הגנה", הן למעשה הרצח והן למעשה האינוס וזאת מבלי להבחין בין השניים. על כן, מבלי שיש בכך כדי להפחית מחומרתם של אותם מעשים, מצאנו לנכון להורות ולו במקצת על חפיפה מסוימת של העונשים שהוטלו על המערער. זאת באופן שבו 3 שנים מתוך העונש שהושת עליו בגין מעשה האינוס, יישא המערער בחופף למאסר העולם שהושת עליו בגין מעשה הרצח" (ע"פ 1900/18 ילמה, מיום 6.10.19, בסע' 20 לפסה"ד; ראו עוד בסוגיה: ע"פ 8686/15 גריבוב, מיום 3.10.17, בסע' 52 לפסה"ד).

ובענייננו: הנאשם הודה והורשע בעבירות של רצח בכוונה תחילה ואינוס קטינה באלימות תוך כדי גרימת חבלה גופנית. מדובר במעשים נפרדים, על אף שהתרחשו בסמיכות זה לזה. כמו כן, הערכים המוגנים העומדים בבסיס כל אחת מן העבירות הם שונים – קדושת חיי האדם בהתייחס לעבירת הרצח, ובין השאר שלמות גופו של אדם, כבודו והאוטונומיה שלו – המהווים חלק מהערכים המוגנים בהתייחס לעבירת האינוס. על כן: לפי מצוות סעיף 40 לחוק העונשין, על פי העקרונות שבפסיקת בית המשפט העליון לעיל, בהתאם לעיקרון ההלימה, לאור ההכרח לתת ביטוי עונשי לכל מעשה שבו הורשע הנאשם, משיקולים ערכיים, שיקולי גמול, הגנה על שלום הציבור ובטחונו, מטעמי הרתעה, ולאור המעשים הקשים, החמורים והשפלים שביצע הנאשם בנסיבות ביצועם כמפורט לעיל, אציע לחברותיי **לצבור את מרבית העונש** שיוטל על הנאשם בגין עבירת האינוס.

וטרם סיום, יפים דבריו שלהלן של בית המשפט העליון, גם לענייננו:

"עם השנים ניתן בפסיקתו של בית משפט זה ביטוי לחומרתן המיוחדת של עבירות מין באמצעות העלאת רף הענישה בעבירות הללו...חומרתן של עבירות אלה, נעוצה באופי המעשה הפוגע בזכות הקורבן להגנה על גופה וצנתה, בהשפלה ובפגיעה באוטונומיה הכרוכות בה... מקום בו נלווית למעשים אלה אלימות כמו זו בה נקט המערער, והתנגדות כמו זו שביטאה המתלוננת בענייננו בכך שצעקה לעזרה, התחננה בפני המערער שיחדול ממעשיו ובכתה – מתחדדת כמובן הפגיעה באוטונומיה של הקורבן על גופה ובכבודה וממילא מתאפיין המעשה בחומרה יתרה...כך גם נודעת חומרה יתרה לעבירות מין בקטינים, לאור ניצול פערי הכוחות האינהרנטיים הקיימים בין בגיר לקטין...במקרה שלפנינו, ניצל המערער לא רק את פער

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

21 פברואר 2021

תפ"ח 63918-12-18 מדינת ישראל נ' טספציון (עציר)

הכוחות בינו לבין המתלוננת, שהיתה בת 12.5 בלבד בעת ביצוע המעשים, אלא אף את התמימות המאפיינת קטינים בגיל זה... העונש צריך לבטא סלידה מהמעשה ולשמש גורם מרתיע למערער ולעבריינים פוטנציאליים אחרים. נקודת המוצא לגזירתו הינה העונש המירבי הקבוע בחוק (עשרים שנה) לצד חלק מהעבירות בהן הורשע המערער" (ע"פ 2361/10 פלוני, מיום 2.3.11, בסעי' 8 לפסה"ד).

על כן: לאור כל האמור והמפורט לעיל, לרבות הטעמים לחומרא: העובדות הקשות שבכתב האישום המתוקן בשנית (במ/1) שבו הודה הנאשם, העבירות החמורות, השפלות והבזויות שבהן הורשע הנאשם; הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות שביצע הנאשם והפגיעה החמורה והקשה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירות – ובראשן קדושת חייה של הנערה הקטינה המנוחה; הנסיבות החמורות הקשורות בביצוע העבירות, כפי שפורט לעיל; הנזקים הקשים שנגרמו – הן עצם מות המנוחה, והן הנזקים שנגרמו כתוצאה מכך לאמה; מידת האכזריות, האלימות וההתעללות שבמעשי הנאשם; הניצול לרעה של כוחו ומעמדו של הנאשם; פער הגילאים בין הנאשם למנוחה הקטינה; החשיבות שבהרתעת הציבור מביצוע מעשים דומים והרתעת הנאשם מביצוע עבירות דומות בעתיד; העונש המזערי הקבוע בחוק לעבירת האינוס שביצע הנאשם; עברו הפלילי התעבורתי של הנאשם; ומאידך, הטעמים לקולא, וביניהם: גילו של הנאשם, ובעיקר – הודייתו בעובדות כתב האישום המתוקן (גם אם זו באה בעיצומה של פרשת התביעה); השיקולים שטענו ב"כ הצדדים בטיעוניהם לעונש; מדיניות הענישה במקרים דומים כפי שפורטו לעיל תוך השוואה ואבחנה לעבירות שביצע הנאשם בתיק זה בנסיבות ביצוען - **אציע לחברותיי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:**

1. בגין עבירת הרצח בכוונה תחילה - **מאסר עולם חובה.**
2. בגין עבירת אינוס הקטינה באלימות תוך כדי גרימת חבלה גופנית – **17 שנות מאסר בפועל.**
מתוך 17 שנות המאסר בפועל דלעיל, **15 (חמש עשרה) שנה ירוצו במצטבר לעונש מאסר העולם חובה** שהוטל לעיל, **והיתרה - בחופף לו.**
3. 24 חודשי מאסר על תנאי שבמשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור הנאשם עבירה לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין מסוג פשע, או עבירה של אלימות פיזית נגד הגוף מסוג פשע, והכל - לרבות ניסיון.
4. 10 חודשי מאסר על תנאי שבמשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור הנאשם עבירה לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין מסוג עוון, או עבירה של אלימות פיזית נגד הגוף מסוג עוון, והכל - לרבות ניסיון.
5. הנאשם ישלם פיצוי בסך של 258,000 ש"ח לנפגעת העבירה – היא אם המנוחה.
הפיצוי האמור יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.6.21. לא יופקד סכום הפיצוי האמור לעיל במלואו ובמועדו, הרי שמלוא סכום הפיצוי יעמוד לפירעון מידי וישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום שבו אמור היה הנאשם לשלמו, ועד למועד תשלומו בפועל.

השופט גלעד נויטל,
נשיא, אב"ד

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

21 פברואר 2021

תפ"ח 63918-12-18 מדינת ישראל נ' טספציון (עציר)

השופטת טלי חיימוביץ:

אני מסכימה.

טלי חיימוביץ, שופטת

השופטת לימור ביבי:

אני מסכימה.

לימור ביבי, שופטת

סוף דבר:

אנו מטילים אפוא, פה אחד, על הנאשם את העונשים הבאים:

1. בגין עבירת הרצח בכוונה תחילה - מאסר עולם חובה.
2. בגין עבירת אינוס הקטינה באלימות תוך כדי גרימת חבלה גופנית – 17 שנות מאסר בפועל.
מתוך 17 שנות המאסר בפועל דלעיל, 15 (חמש עשרה) שנה ירצו במצטבר לעונש מאסר העולם חובה שהוטל לעיל, והיתרה - בחופף לו.
3. 24 חודשי מאסר על תנאי שבמשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור הנאשם עבירה לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין מסוג פשע, או עבירה של אלימות פיזית נגד הגוף מסוג פשע, והכל - לרבות ניסיון.
4. 10 חודשי מאסר על תנאי שבמשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסרו לא יעבור הנאשם עבירה לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין מסוג עוון, או עבירה של אלימות פיזית נגד הגוף מסוג עוון, והכל - לרבות ניסיון.
5. הנאשם ישלם פיצוי בסך של 258,000 ש"ח לנפגעת העבירה – היא אם המנוחה.
הפיצוי האמור יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.6.21. לא יופקד סכום הפיצוי האמור לעיל במלואו ובמועדו, הרי שמלוא סכום הפיצוי יעמוד לפירעון מיידי וישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום שבו אמור היה הנאשם לשלמו, ועד למועד תשלומו בפועל.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

21 פברואר 2021

תפ"ח 63918-12-18 מדינת ישראל נ' טספציון (עציר)

התביעה תעביר למזכירות בית המשפט תוך 7 ימים מהיום את פרטיה של המתלוננת, לצורך העברת הפיצוי דלעיל אליה.

הוסברה לנאשם זכותו לערער על פסק הדין תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט' אדר תשפ"א, 21 פברואר 2021, במעמד הצדדים.

לימור ביבי, שופטת

טלי חיימוביץ, שופטת

גלעד נויטל, שופט, אב"ד
נשיא